

HIERARKISKT ARBETE

Inledning

Föreliggande avhandling, LV, är avsedd att vara mer praktiskt och mer allmänt användbar än KI. Den handlar främst om aspiranternas träning, som är avsedd att göra dem till medvetna skapare, så att de i sitt arbete medverkar till att genomföra planetregeringens plan. Vad de genomsnittliga aspiranterna behöver veta för närvarande är det som närmast avser deras utbildning, de riktningar medvetenhetsutvecklingen kan taga i framtiden och klarläggande av det bakomliggande ändamålet.^{9.3.3}

Mänsklighetens uppgift i medvetenhetsevolutionen

I egenskap av att vara mötesplatsen för alla tre energislagen utgör den mänskliga evolutionen mittpunkten i solsystemkollektivets medvetenhet. Denna mittpunkt måste den aktivt skapande intaga, liksom även aspiranten i en mindre skala måste lära sig att intaga mittpunkten i det magiska och skapande arbete han söker utföra. Mänskligheten är avsedd att bli det redskap, varigenom vissa aktiviteter kan igångsättas. Mänskligheten är planetariska kollektivväsendets hjärna, så att människomonaderna motsvarar detta väsendes hjärnceller. Liksom människans hjärna, bestående av ett väldigt antal förnimmande och mottagliga celler, kan ändamålsenligt taga emot högre slags intryck, när den väl nått stillheten och då kan bli uttrycksmedel för den kausalt medvetna människomonadens planer och avsikter, så kan planetväsendet under planetregeringens inspiration inpräglade regeringens avsikter i mänskligheten och åstadkomma avsedda verkningar i fysiska världen.

Genom mänskligheten i fysiska världen skall verklighetens natur uppenbaras, det sanna och sköna manifesteras, planetregeringens plan till sist genomföras och den energi överförs till alla naturens former (47–49) som låter den inre andliga verkligheten (43–46) framträda.^{9.3.14,15}

Det skall alltid ihågkommas att varje medvetenhetsområde genom sin begränsning utgör ett fängelse och att målet för allt befrielsearbete är att frigöra medvetenheten och vidga dess kontaktområde. Där det finns gränser av något som helst slag, där påverkansområdet är inskränkt och där kontakternas räckvidd är förkortad, där är också ett fängelse. Där det finns en vision och en uppfattning om ett stort kontaktområde som ännu inte erövrats, uppstår ofrånkomligen en förnimmelse av fångenskap och inskränkthet. Där det finns insikt om världar att erövra, sanningar att lära, erövringar att göra, mål att uppnå, kunskaper att bemästra, där finns också en gnagande förnimmelse av begränsning, en förnimmelse som eggas aspiranten till förnyad ansträngning och driver monaden framåt på evolutionens väg.^{9.3.32}

Mänsklighetens uppgift faller inom huvudsakligen tre slags arbete. Tre grupper av fångar kan frigöras och finna vägen ut ur fängelset genom människans verksamhet. Människor arbetar redan på alla tre områdena: 1) människorikets fångar – detta betyder att de arbetar med sina medmänniskor; 2) djurrikets fångar, med vilka mycket redan göres; 3) växtrikets fångar, med vilka en början har gjorts.^{9.3.35}

För att frigöra de ”planetens fångar” som hör till de undermänskliga rikena måste människan arbeta vägled av intuitionen. När hon arbetar för att frigöra sina medmänniskor, måste hon veta inlysningens mening.

När lärjungen förstått tjänandets sanna natur, finner han att tjänandet är en sida av den gudomliga energi som alltid verkar under förstörarens aspekt, ty den förstör formen för att frigöra det inneboende livet, monaden. Tjänandet är en manifestation av befrielsens princip, och döden och tjänandet är två sidor av denna princip.^{9.3.39,40}

När människor i stort antal kan så handla, kommer mänskligheten att inleda sitt ödesbestämda arbete i det planetariska tjänandet. Ett slags verksamhet, som borde upptaga mänsklighetens

uppmärksamhet och som alltjämt är föga förstådd, är att mänskligheten borde verka såsom ett centrum för överföring av andratriad- och tredjetriadenergier i förening till monaderna i de undermänskliga naturrikena. Mänsklighetens uppgift består i att verka såsom en bro mellan andratriadens och tredjetriadens världar (43:4–47:3) å ena sidan och förstatriadens världar (47:4–49:7) å den andra. Alla solsystemiska (43–49) materielag möts i den mänskliga evolutionen, och alla hithörande medvetenhetstillstånd erövrar av dess monader. Dessa monader kan arbeta i alla riktningar och lyfta de undermänskliga rikenas monader upp i ”himlen” och föra himlen ner på jorden. Symbolen ”himlen” avser här världarna 43–46 med hithörande slag av medvetenhet och vilja, även kallade ”kosmiskt fysisk-eteriska”. Symbolen ”jorden” avser på motsvarande sätt världarna 47–49, de ”kosmiskt grovfysiska”.^{9.3.17,44}

Planethierarkins arbete med mänskligheten

I dessa tider av oro, förändring och förvirring behöver de människor, som vill utveckla medvetandet, mer än någonsin tidigare förena sina krafter och sträva efter att samarbeta gruppvis. I sådana tider måste man söka sin styrka i stillheten och tilliten. Om man betraktar skeendet på ytan, framträder många skenbart olika principer och synes kampen gå än i ena riktningen, än i andra. Om man ser djupare på det, är de framträdande faktorerna enklare. Kampen leder främst till en prövning av motiven, och genom denna prövning blir det tydligt för de övervakande ledarna vilka i varje grupp som förmår tänka klart, urskilja rätt, tålmodigt hårda ut och gå vidare framåt på aspirantskapets väg till lärjungaskapet och initiationerna, i sitt inre ohindrade och ostörda av omkastningarna på ytan. Den oro och de svårigheter, som överallt möter oss, framkallar ändå något gott som vida uppväger det skenbart onda. Människorna tvingas utveckla livstillit, självtillit och lagtillit (som, rätt förstådd och rätt övad, innefattar också tilliten till Augoeides). När alla yttre stöd faller bort och alla skenbara auktoriteter är oense, tvingas människorna att lita till sig själva och till Augoeides. Av denna tillit kommer det inre lugn som är nödvändigt för att göra människan till redskap för tjänandet i världen.^{2.5.20}

Det finns ett nära samband mellan kausalmedvetenhet och förmågan att uppfatta planen för mänskligheten. Kausalmedvetenhet motsvarar den tanke som föregår skapandet. Förmågan att tänka kausalt och förmågan att koncentrera sig på idealet är ännu så länge ringa utvecklade, ty de förutsätter inte bara att kausalhöljets centra nått en bestämd grad av utveckling och en viss mängd 47:2-materia byggts in i kausalhöljet utan även förmågan att harmonisera de egna vibrationerna med lärarnas i planethierarkin. Därför är endast ett fåtal människor kausalmedvetna, även om deras antal ökar. Fler, men alltjämt en liten minoritet, kan använda mentalmedvetenheten, medan majoriteten låter sig helt påverkas av känslorna. Den tid kommer, då 46-höljet organiserats och människor kan vara självmmedvetna i det och använda kausalhöljet som dess redskap. När detta organiserande slutförts, kommer mentalmedvetenheten att vara enbart överförare eller tolk. Både lägre (47:6,7) och högre (47:4,5) mentalmedvetenhet kommer då att ha övervunnits av och ersatts med intuitionen, den kausala (47:2,3) och essentiala (46:5-7). I denna framtid skall människorna kunna uppfatta mycket som nu är obegripligt för dem som kan tänka bara mentalt.

Om det i rörelser, som verkar i fysiska världen, finns människor som är i någon mån kausalt (47:3) medvetna, inspireras dessa av planethierarkin. Hierarkin överför sina ideer till utvalda människor eller grupper. Dessa bearbetar ideerna med sitt eget tänkande, nerdimensionerar och förvanskar dem därmed mer eller mindre, färgar dem med sin egenart och formulerar dem mentalt (47:4,5). En dylik tankeform tas om hand av mentaltänkare, vilka uppfattar vissa sidor av idén, konkretiserar dessa ytterligare och ger dem en form, som kan lättare begripas av allmänheten, som tänker i det lägre mentala (47:6,7). Då omfattas denna form med begär av dem som är centrade i det emotionala. Den tilltalar dessa emotionalt, ingår i allmänna opinionen. Nu har idén blivit ett ideal, som kan anpassas till fysiska livets krav och begär och är färdig att

taga gestalt i fysiska världen. I denna dubbla nerdimensionering har idén förlorat mycket av sitt ursprungliga livs- och verklighetsvärde. I gengäld kan något av den uppfattas av många fler och i bästa fall tjäna till att ge en glimt av högre verklighet.

I dessa försök att uppfatta delar av planen och försök att förverkliga dessa delar människor och måste göra det. Planethierarkin kan på detta sätt ge människorna endast en vision om oerhörda möjligheter och även antydning om på vilka sätt dessa möjligheter kan förverkligas, men ingenting därutöver. Detaljerna och metoden att förverkliga ideerna liksom det nödvändiga arbetet överlämnas till människor. På lärjungarnas lott faller inte bara att uppfatta planen utan även att fylla i detaljerna och skrida till nödvändig handling i det fysiska. De gör därvidlag klokt i att betänka att de (med sina små planer) har att lyda samma lagar som planethierarkins medlemmar i sina större företag och att det är i samverkan med människor, i handhavandet av den mänskliga faktorn, som svårigheterna uppstår.

I detta avseende kan människor ordnas i tre grupper: 1) De som kan uppfatta planen och har fått i uppdrag att förverkliga den. 2) De som kan användas men inte förmår uppfatta de större sammanhangen. 3) De som inte kan uppfatta något annat än det som hör till deras egna själviska intressen.

Det är den första gruppens medlemmar, som planethierarkin kan kontakta. Den arbetar med dessa människor och kan vänta sig måttliga framgångar därmed. Den andra gruppens medlemmar får lärjungarna i världen söka använda så gott det går. Den tredje gruppens människor används endast sällan, när inga andra står till buds.

En av de grundläggande förmågor, en lärjunge måste utveckla för att kunna uppfatta planen och användas av planethierarkin, är att vara ensam. I ensamheten kan kausalmedvetenheten utvecklas och kan kontakt med Augoeides nås, i ensamheten kan i det kausala förvärvad insikt föras ner till hjärnmedvetenheten. När lärjungarna är ensamma, kan läraren (45-jag) nalkas dem och överföra sin kunskap till dem. Lärarna måste arbeta med människor såsom redskap, varför planens genomförande hämmas mycket av de brister som finns hos dessa redskap.

Bland de brister, som kan förekomma hos de mänskliga redskapen för planens genomförande, märks bland andra ostadighet, självgodhet, självtilräcklighet, högmod eller omvänt självunderskattning och förtvivlan. Om emotionalhöljet vibrerar våldsamt i en rytm, som monaden i förstatriaden satt i gång, eller om organismen är sjuk och uppmärksamheten därför inte kan riktas på arbetet för planen, får läraren i planethierarkin söka ett annat redskap och ett i grunden kanske mindre lämpligt.

Mycket av det arbete många aspiranter utför är resultat av överdrivet nit och icke ett genomförande av hierarkins planerade arbete. Läraren i hierarkin fördelar arbetet med vishet och urskillning och lägger aldrig på en människa mer än hon kan ändamålsenligt utföra. Vad läraren kan göra och även gör är att träna lärjungen att arbeta så, att det för omgivningen ser ut som om han gjorde underverk. Men det stora arbete, som en enda användbar lärjunge utför, blir möjligt först när han inrättat alla inkarnationshöljerna (47:4–49:7) med kausalhöljet (47:1–3). Den som har ett stadigt mentelhölje, som är starkt mottagligt för intryck från det kausala och samtidigt avvisande mot lägre slags vibrationer; den som har ett emotionalhölje, som är klart, färglöst och stilla; den som också har ett eterhölje med stadiga rytmer och en organism med starka nerver, en sådan människa motsvarar lärarens behov och blir en kanal, genom vilken han ohindrad kan låta sin välsignelse flöda över världen.

Man bör märka att också lärarna i planethierarkin måste utforma sina planer på sådant sätt att de till stor del tar hänsyn till bristerna i uppfattningsförmåga hos dem i fysiska världen de måste arbeta genom. De är hämmade och beroende av dessa fysiska redskap, och deras huvudproblem är det utvecklingsstadium majoriteten människor står på.^{2.5.22-30}

Planethierarkins lärare söker träna intelligenta tjänare av mänskligheten, och sådana utvecklas genom själviniterad ansträngning, frihet i handlandet och övandet av urskillning i arbets-

sättet, icke genom blind lydnad och passiv underkastelse.^{2.2.30}

När aspiranter och lärjungar söker vara till gagn, måste de vara vaksamma på vissa faror, risker eller brister i arbetet. Av sådana bör här nämnas: 1) Att överbetona en del av planen på andra delars bekostnad. 2) Att koncentrera sig för mycket på den del av planen som tilltalar dem själva personligen mest. 3) Att icke inse att medarbetarna kan vara oförmögna att arbeta stadigt och ihållande, att samarbeta fredligt, att friktioner därför ofta är oundvikliga. 4) Att låta egennytta och personlig äregirighet smyga sig in i arbetet. 5) Att icke unna sig nödvändig vila och avkoppling, utan anstränga sig ända till utmattning. 6) Att icke ha utvecklat förmågan att känna igen dem som skickats till dem att hjälpa dem i arbetet. Och framför allt: 7) Att icke kunna hålla kontakten med Augoeides och med läraren i planethierarkin.

När aspiranter och lärjungar söker samarbeta med planethierarkin och då har att lösa alla slags problem som de då ställs inför, har de fyra mål för sin strävan:

1. När de arbetar enligt planen, bidrar de till att likvidera inte bara egen individuell och nationell dålig skörd utan även hela mänsklighetens dåliga skörd.

2. Ett annat mål är att förbereda ett redskap för tjänande under den nya tidsålderns begynnelseskede de närmaste två århundradena. Esoteriker och mystiker finns i alla delar av världen och hör till många grupper, men avsikten är att de skall förenas till en enda grupp, den kanal genom vilken hierarkin kan verka och skicka sina inspirerande ideer. Genom denna förenade grupp kan hierarkin arbeta för mänsklighetens höjande i esoterisk mening, utvecklandet av mänsklighetens medvetenhet. I samma mån som lärjungar, aspiranter, esoteriker och mystiker överallt visar sig mottagliga för denna inspiration, kan också nya tidsåldern snabbt bryta in.

Här är ett varningens ord på sin plats: Oförmågan att taga emot inspirationen och handla därefter, oförmågan att bygga upp och förfina höljena, oförmågan att lyssna på Augoeides och lärarna, när de meddelar undervisningen, medför att dessa högre krafter får söka sig andra kanaler och att därmed gruppen går miste om tillfället att få vara ett redskap för tjänandet.

3. Att utveckla kausalmedvetenhet och urskillning, så att lärjungarna förmår uppfatta den högre visionen och förvärva högre slag av medvetenhet på bekostnad av lägre. Det gäller att komma ihåg att de lägre målen just på grund av sin närhet ofta kan te sig mer tilldragande och därför kan övervinnas endast till mycket stort pris. Många människor behöver utveckla sin kausalmedvetenhet och ändra sin inställning, sin värdeskala, innan denna grupp, som måste införa den nya tidsåldern, kan motsvara de ställda kraven.

Nutidens problem och bekymmer beror till stor del på avsaknaden av kausalintuition, en brist som förefinns mer hos mystikerna och mindre hos aspiranterna på lärjungaskap. Problemet har inte legat i bristen på idealism eller ens i bristen på intelligens och uppriktighet, utan består i oförmågan att alltid offra förstajagets intressen för att låta den högre, kausala, insikten göra sig gällande. Man har tillåtit sig att kompromissa, men på esoterikens område finns ingen plats för kompromisser. Människor, som hemfaller åt dylika, avskiljes. Lärarna i planethierarkin söker efter dem som ser klart, kompromisslöst håller sig till sanningen såsom de uppfattar den och förmår stadigt sträva mot idealet. Detta innefattar följande förmågor: 1) Att känna igen idealet genom meditation. 2) Att tillämpa det på nutiden genom målmedvetenhet. 3) Att avlägsna gamla hindrande tankeformer genom självupppoffring. 4) Att vägra kompromissa genom att se klart. 5) Att alltid skilja mellan saken (handlingen) och personen. 6) Att inte blanda sig i andras privatliv, att för den skull klart urskilja var gränserna går för individens frihet och att inte överskrida dessa gränser.

4. Att arbeta med att införa den nya tidsåldern och den nya gruppen av tjänare. Arbetare för den nya tidsåldern kommer att hämtas från alla slags grupper. Sådana arbetare kommer att utväljas efter att ha prövats främst efter måttet av hur opersonligt de arbetar och hur starka deras kontakt med Augoeides och deras andrajagsmedvetenhet är. Detta är faktorer som inga första-jag kan bedöma, måttstockar som inga människor kan bruka. Närmast uppräknas några av de

egenskaper och förmågor, efter vilka planethierarkins medlemmar prövar människor.

De ser efter om den inre lågan – frukten av ansträngningen att arbeta, tänka och handla med vishet – brinner allt starkare eller om den allttjämt skymms och försvagas av emotionalhöljets strömmar eller tankeformer av personlig fiendskap, äregirighet eller avund. Allt efter hur de arbetar i världen, kommer somliga att knytas närmare planethierarkins arbete, medan andra sätts åsido åtminstone tillfälligt. Förmågan att behärska det emotionala och att arbeta i det mentala tillmätts stor betydelse.

De ser efter vilka som kan kämpa för principer med personligheter och likväl behålla kontakten med enheten. Detta värdesätter de mer än människor kanske inser. Den som kan hävda principer och likväl älska alla människor – vägra kompromissa och vägra hata – har något sällsynt att erbjuda i våra dagar och kan användas av hierarkin. Alla ni som arbetar skall vara klarsynta, ärliga i era avsikter, visa fasthet i arbetet och inte avvika från målet. Ni måste också bruka tålmod och överseende med dem som visar sig vara svagare redskap. Ge också dem er kärlek och hjälp.

Lärarna i planethierarkin ser till förmågan av böjlighet och anpassning. Denna innefattar förmågan att uppskatta behovet, urskilja den nya kraft som kommer in med den nya tidsåldern och därför kunna göra en stor syntes av behovet och kraften, varvid förstajaget blir bara ett centrum för handling och förvandling. Det är de fem sinnena som förvandlas och vidgas till förnimmelse i högre världar, så att syn, hörsel, känsel, smak och lukt smälts samman till ett enda syntetiskt samverkande helt i det stora arbetets tjänst. I fysiska världen tenderar sinnena till att förenhetliga förstajagets liv och anpassa fysiska ting till förstajagets behov. I högre världar måste de förvandlade motsvarigheterna tillgodose gruppens behov. Det är förmågan att göra detta som lärarna i planethierarkin söker efter hos de människor som kan få privilegiet att införa nya tidsåldern.

Framför allt ser de efter vilka som har en vidgad kanal från kausalhöljet genom mentalhöljet till fysiska hjärnan. Har människan en sådan vidgad kanal, betyder det att hon kan användas. De iakttar hur långt antakarana är utbyggt, den förbindelseled mellan kausalhöljet och hjärnan som den måste äga som lärarna kan framgångsrikt använda. I sitt val av arbetare vägleds de av människans egen förvärvade kapacitet och med hårt arbete vunna förmåga. Äger hon kapacitet, förmåga, duglighet, använder de henne med glädje. Raka motsatsen till detta har ibland hävdats – att människan måste söka ”mästarna”, därför att hon söker förvärva förmåga – men detta är felaktigt. Tvärtom gäller alltså att hon finner dem, när hon äger förmåga, – den förmåga som gör henne duglig för grupparbete och som genom noggrann undervisning kan vidgas till att omfatta också kausala förmågor. Ledarskapet i sådana grupper, som styr arbetet för nya tidsåldern, växer fram ur individens disciplin. Ledarskap som består kommer dem till del och stannar hos dem som inte söker något för det egna särjaget, som förlorar detta ur sikte för det helas bästa och som ser det djupare liggande ändamålet.^{2.5.32-43}

All skolning av medvetenheten har till ändamål att utveckla det esoteriska sinnet, det slags medvetenhet som sätter människan i stånd att fungera icke endast kausalt medveten i fysisk inkarnation utan även med den medvetenhetskontinuitet som låter henne vara samtidigt vaken i kausalmedvetenheten och aktiv i fysiska världen. Detta åstadkommer hon genom att utveckla förmågan att vara en skolad iakttagare. Det är genom att ihärdigt behålla det rätta iakttagandets inställning, som aspiranten förvärvar förmågan av icke-identifiering med förstajaget (47:4–49:7), senare även förmågan att avsiktligt bruka förstajaget för att främja hierarkins planer och gagna mänskligheten. När lärjungen i viss mån förvärvat denna förmåga att iakttaga, ingår han i de skolade telepaternas krets.

När människan nått detta stadium och står i medveten kontakt med planen, kan det verkliga magiska arbetet börja. Människor, som börjar leva självmedvetet i kausalhöljet, kan utföra den nya tidsålderns magiska arbete och åstadkomma de förändringar och den återuppbyggnad, som

förbättrar förhållandena inte bara i fysiska världen, ”nya jorden”, utan även i emotional- och mentalvärldarna, ”nya himlarna”, det vill säga renar dessa världar från svarta logens inflytande; inte slutgiltigt, inte för all framtid, men i väsentliga avseenden i samband med förberedelserna för sjätte underrasens och sjätte rotrasens framträdande. De kan sedan arbeta med krafter i etermaterien och därmed i fysiska världen bilda de former och organisationer som mer ändamålsenligt skall uttrycka hierarkiska ideer i den nya tidsålder, Vattumannens tidsålder, som nu är inne.^{11.2.15,16}

Nya gruppen av världstjänare

Mänskligheten genomgår vid denna tid en cykel av ytterlig aktivitet. För första gången i den mänskliga historien omfattar denna aktivitet mänskligheten i stor skala i förstajagets alla tre medvetenhetsslag. Fysiska, emotionala och mentala höljena med motsvarande medvetenhetsslag befinner sig alla i ett tillstånd av omvälvning. Denna förenade trefaldiga aktivitet ökas genom att också planeten genomgår en cykel av intensiv aktivitet, beroende på att den inträder i en ny zodiakepok och att på grund därav förberedelser pågår att anpassa människan till att lättare arbeta med de nya krafter och energier som inverkar på henne.^{9.2.22}

Ställd inför denna kris har planethierarkin börjat bilda ett nytt slags grupp av människor. Dessa samlas ur varje nation och ur alla slags grupper, men det är inte hierarkin som samlar och utser dem, utan det är kraften i deras gensvar på det tillfälle som erbjuds. Detta gör de inte drivna av egen ärelystnad och högmodiga planer, utan just genom osjälviskheten i sitt tjänande. De når höjden på alla områden av mänskligt vetande. De kännetecknas av förmågan till grundligt, syntetiskt och inklusivt tänkande. De har ingen trosbekännelse utan hyllar allt levandes broderskap. De är inte auktoritetsbundna utan självbestämda i sina uppfattningar. De har en djup kärlek till mänskligheten, har inga murar omkring sig utan leds av vidsynthet, en sund mentalitet och sinne för proportioner. De har en klar blick för vilka de kan hjälpa, lära och lyfta. De känner igen sina likar, när de möter dem och kommer att samarbeta med dem för att rädda mänskligheten. Det har ingen betydelse, om deras terminologier är olika. De ser den egna gruppens medlemmar på alla områden och ger sig till känna för dem som bröder och systrar. De erkänner likaledes dem som nått längre än de själva i medvetenhetsutvecklingen, hyllar dem såsom lärare och söker deras undervisning.^{7.3.3,4}

Hierarkin har två problem med tilltänkta medhjälpare: 1) Också de mest framskridna lärjungarnas, även invigdas, oförmåga att behålla medvetenhetskontinuiteten. 2) Deras okänslighet för högre telepatisk kontakt. Den telepatiska mottagligheten för hierarkins vibrationer och den frihet från lägre psykiska förmågor (klärvoajans, medialitet), som är nödvändiga förutsättningar för intensivt intelligent arbete, saknas allttjämt i en nedslående grad. Den telepatiska mottagligheten är avgjort på uppgång såsom ett led i den allmänna medvetenhetsutvecklingen, och detta är för hierarkin ett mycket hoppgivande tecken, men dragningen till psykiska fenomen och oförmågan att skilja mellan telepatiska sändare av högre och lägre kvalitet utgör allttjämt stora hinder för arbetet.

Ett mål, som alla lärjungar kan nå och som alla aspiranter skall veta att de strävar mot, är att förvärva medvetenhetskontinuitet och att aktivera kausalmedvetenheten, som ändamålsenligt använd tjänar till att uppenbara delar av planen och särskild den del som de själva kan medverka i.^{7.3.9,10}

Det är först och främst ett försök av hierarkin att göra en liten arbetskopia av sig själv och betro denna med arbetet i fysiska världen.

En särskild viktig förutsättning för denna grupps medlemmar är att de måste vara villiga att arbeta i det överfysiska, utan erkännande. De måste därför vara fria från varje anstrykning av äregirighet och stolthet över härkomst eller prestation. De måste också vara mottagligt medvetna om sina medmänniskor, om dessas tankar och om den miljö som präglar dem.

Det är en grupp som inte har något som helst slags organisation i det yttre.

Denna grupp ger ordet "andlig" en vid innebörd. Den anser det betyda en inklusiv strävan efter mänsklig förbättring, utveckling och förståelse. Den ger det bibetydelsen av tolerans, internationell enande gemenskap, religiös inklusivitet och alla tankeriktningar som avser människans utveckling i esoterisk mening.^{7.3.27-30}

Gruppens medlemskår är känd endast för hierarkin. Inga namn registreras. Det finns bara tre huvudsakliga krav: 1) Det är väsentligt att det föreligger en viss inrättning från det kausala via det mentala till hjärnan och att denna inrättning är aktiv. 2) Hjärnan måste vara telepatiskt känslig i två riktningar, kausalvärlden och människans världar, och denna telepatiska förmåga måste stå under viljans kontroll. 3) Det måste finnas en förmåga av perspektiv- (47:5) och systemtänkande (47:4). Dyligt tänkande gör det lättare att övervinna den vanliga mänskliga livsokunnigheten, fysikalismens förnekande av "livet efter detta" etc.^{7.3.32}

Denna grupp består av individer, som har permanent kausal medvetenhet. De betraktar det mentala, emotionala och fysiska såsom bara en utrustning för kontakt med andra människor i och för utförande av det egna arbetet, styrt av det kausala. De är kausaljag, som arbetar genom inrätade förstajag, inte förstajag, som drivs av tillfällig kausal inspiration. Typen för de nya grupparbetarna är en mångsidigt begåvad människa, som har förmågan att genomföra nästan vad som helst hon griper sig an med. Dock ligger den grundläggande drivkraften i att arbeta mer i det högre mentala och kausala (47:4 och 47:2,3) än i det fysiska. De är därför till nytta för hierarkin, eftersom de kan användas på många olika sätt, och med sin flexibilitet, erfarenhet och stadiga inrättning anpassar de sig lätt till gruppens krav.^{7.3.32,35}

Den verkliga exponenten för denna gruppstyp kommer naturligtvis inte att framträda ännu på många årtionden. Individen är en verklig vattumanstyp med ett allsidigt handlag, en höggradig känslighet, ett välorganiserat mentalhölje, ett emotionalhölje som främst är mottagligt för högre slags "andliga" vibrationer, ett starkt och kontrollerat eterhölje och en sund organism, om än inte vad som vanligen kallas robust.

De påverkar i stillhet och lägger ingen vikt vid förstajaget, egna åsikter eller arbetssätt. De är fullt medvetna om sina begränsningar men låter sig inte hämmas därav utan strävar vidare med den del av visionen som det är deras uppgift att konkretisera i det fysiska. De är nödvändigtvis bildade och belästa, ty i dessa svåra övergångstider måste de ha klara begrepp om tillståndet i världen. De anser inte den egna nationella och politiska tillhörigheten ha någon avgörande betydelse.

Det finns ett vitt utbredd nätverk av arbetande grupper, som inom sig eller bakom sig har någon medlem av den nya framväxande gruppen av lärjungar. Dessa brännpunkter, genom vilka hierarkin nu söker arbeta, hänger telepatiskt samman och måste i det yttre arbeta med full förståelse, så att de alltid behåller inställningen av att inte blanda sig i andras angelägenheter och att lämna varje arbetare friheten att undervisa sin grupp så som han finner för gott.^{7.3.34-36}

De unga och lovande aspiranterna måste uppletas och de nya idealen måste noga inskräpas i dem. De måste utveckla en bredd och ett djup i visionen, så att de i denna övergångstid kan bli starka pelare i världen. De skall inte tvingas lyda äldre regler om diet och sexuell avhållsamhet, vilka avleder uppmärksamheten från väsentligheter. När uppmärksamheten hålls fast i det kausala, blir det rätt handling också i det fysiska. En människa hindras mera i sitt andliga växande genom en klandrande inställning eller självgodhet än genom köttätande.^{7.3.38,39}

De unga aspiranterna måste läras två livsregler:

Att rikta in sig på uppbyggande verksamhet och avstå från att söka riva ner den gamla livsordningen. De måste läras att bygga för framtiden och tänka i nya banor, inte öda tid på att angripa det icke önskvärda utan i stället ägna all sin kraft åt att bygga det nya. Därmed kommer med tiden också allmänhetens uppmärksamhet att riktas allt mer på det nya och sköna, varvid det gamla och nu härskande kommer att förfalla i brist på uppmärksamhet och sedan

försvinna.^{7.3.40,41}

Mycket av denna grupps framtida möjligheter hänger på två förutsättningar:

Första förutsättningen är att alla dessa isolerade lärjungar, som arbetar i alla världens länder, når telepatisk kontakt med varandra. Det kan förvisso dröja länge, innan denna förbindelse fungerar, men den blir en ofrånkomlig effekt av att känsligheten ökar hos alla de blivande andrajag, som verkar i världen. Första tecknet på att den fungerar är att medlemmarna av denna grupp genast känner igen varandra, när de möts, genast vet att de delar samma vision, arbetar för samma mål. De kommer att rådpläga med varandra om på vilka områden de kan samarbeta och bistå varandra med tillskott av insatser.

Andra förutsättningen är att lärjungarna i denna grupp lär sig att behålla en ständig och obruten hågkomst av det de upplever i såväl det fysiska som det överfysiska livet. Detta kallas medvetenhetskontinuitet och betyder människans förmåga att vara fullt medveten i alla delar av sitt vara under hela dygnet. Detta är ännu långt ifrån fallet.

Gruppen existerar redan. Den behöver inte bildas eller organiseras.

I förberedelsen för detta nya arbetssätt ingår även att lära sig utföra nödvändiga fysiska aktiviteter inifrån ut, undvika en rent mystisk inåtvändhet och den motsatta ytterligheten, en överdriven organisationslusta. Ett liv, som ägnas åt verkligt esoterisk meditation, måste ofrånkomligen leda till verksamhet i fysiska världen, men då är det medvetenhetsutvecklingen, som åstadkommer dessa objektiva resultat och inte det fysiska handlandet i sig.

Här och var kommer det att uppstå små grupper, vilkas medlemmar är mottagliga för de nya ideerna och vilkas samgående i världsgruppen övervakas av en eller flera arbetande lärjungar. Men det är inte dessa lärjungar som organiserar grupperna, utan de växer allteftersom en människa här och en annan där vaknar för den nya visionen eller inkarnerar för att intaga sin plats i arbetet och bidra till att införa den nya tidsåldern. Dessa grupper kommer inte att uppvisa någon separativ anda, inte drivas av personlig eller kollektiv äregirighet, utan äga insikten att allt som finns utgör en enhet och framstå som förebilder i rent leverne, uppbyggande och skapande verksamhet ägnad det övergripande målet, skönhet och inklusivitet. "Vänskaplighet" och "samarbetsvilja" är nog de ord som bäst beskriver dem i gruppbildningens tidiga stadier. De är inte dogmatiska, och deras främsta kännetecken är såväl individernas som gruppens frihet från kritiklusta, vilket dock inte betyder att de inte kan se felaktigheter eller oförmåga att motsvara en idé. De kommer att urskilja det som är felaktigt, orent och svagt men då endast för att möta det med kärleksfull vilja att hjälpa.^{7.3.43-49}

Mänsklighetens behov och medvetenhetsutveckling kommer att taga deras uppmärksamhet i anspråk så mycket att de inte bryr sig om blotta fysiska förehavanden eller att göra den egna personliga utvecklingen till huvudsak. De kommer att vara väl medvetna om att de främjar den egna medvetenhetsutvecklingen bäst när de tjänar medmänniskorna och lever ett liv i koncentration och meditation.

Till gensvar på deras telepatiska förbindelse och gemensamma möten kan det senare uppstå vissa esoteriska grupper och skolor för medvetenhetsutveckling med ändamålet att snabbare och mer ändamålsenligt utrusta dem för tjänandet i världen.^{7.3.52,53}

Den nya grupp av världstjänare, som nu sätts samman till en enhet, står mitt i det mänskliga livet och måste därför tillgodose ett högst verkligt behov. Dess arbete måste först och främst bestå i att genom sin egen organiserade kausala aktivitet (47:2,3) bevara ett så nära band med mänskighetens kollektiva kausalväsen, 47:1-3 – bestående av alla människors kausalhöljen – att det alltid finns sådana människor som kan arbeta från kausalhöljets centrum och så driva planens genomförande framåt och uppenbara något av visionen för dem som ännu ej kan inträda i det högre mentala och det kausala, 47:4 och 47:2,3. Dessa som kan arbeta från kausalcentret, måste göra det för att i denna aktivitetscykel och i detta exoteriska uttryck bevara förmågan, som finns potentiell hos alla, att draga sig inåt till mittpunkten. Symboliskt

talat utgör de dörren. Förmågor kan dö genom att inte brukas. Denna förmåga att draga jagmedvetenheten in i kausalhöljets centrum får inte gå förlorad. Detta är den första uppgift som åligger gruppen av lärjungar i världen. De måste hålla vägen öppen och fri från hinder. Annars kan för viss tid den vita magin dö ut och förstajagets själviska mål orättmätigt taga överhand. Det var just detta som hände i Atlantis, så att den dåvarande gruppen av hierarkins medarbetare var tvungen att draga sig undan från all verksamhet i det yttre och ”dölja de gudomliga mysterierna för de nyfikna och ovärdiga”^{9.2.22}.

Denna grupp, som nu är i vardande, kommer med tiden att utarbeta sin egen metod för medvetenhetsaktivering. Denna metod kommer att ges bara till dem som övat det mentala och lärt sig kontrollera det emotionala. Denna metod kommer icke att innebära någon lätt genväg till målet. Bara de intelligenta kan nå det, och endast integrerade förstajag kallas till undervisningen. Den nya metodens ledande tanke är syntesen, dess mål är kausalmedvetenhetens utveckling. Denna utveckling genomföres i två steg: först utvecklandet av kausalmedvetenheten och sedan uppövandet av mentalmedvetenheten till den förmåga som nerdimensionerar kausalideerna till mentalideer.^{7.3.57}

Vad hindrar en människa att ingå som medlem i en sådan grupp? Bara fyra sådana hinder finns: 1) Ett icke-integrerat förstajag. Detta innebär nödvändigtvis ett otränat och svagt intellekt. 2) En känsla av att vara skild från andra och utvald framom andra. 3) Bekännelse till en tro. Hur god denna än är, verkar den likväl uteslutande på andra. 4) Högmot och ärelystnad.

Hur gör man sig värdig? Tre regler finns, enkla men svåra att tillämpa: Lär att öva harmlöshet, begär intet för det egna särjaget, sök tecknet på det gudomliga i allt.

Gruppen räknar inte särskilt många ockultister bland sina medlemmar. Detta beror dels på att ockultisterna är jämförelsevis få i förhållande till mänsklighetens massa, dels på deras tendens till sekterism, exklusivitet och självrättfärdighet. Verkliga esoteriker är sällsynta.

Gruppen inspireras ovanifrån av medlemmarnas augoeider och av hierarkin och energiseras till aktivitet genom själva mänsklighetens behov. Gruppens symbol är en gyllene triangel som innesluter ett likarmat kors med en romb vid triangelns spets. Denna symbol återges aldrig i något slags form. Den skiner ovanför alla deras huvuden som ingår i gruppen och kan inte ses av någon, inte ens en klärvoajant, förutom en annan gruppmedlem (och givetvis planethierarkins medlemmar, augoeiderna etc.) och då endast om hans igenkännande behöver väckas i och för arbetet. Gruppens motto är *Det Enas härlighet*.^{7.3.59-62}

Renhetens nödvändighet

Aspiranten uppmanas att låta begäret och intellektet vara så rena och så jämnt fördelade och den skapade formen så rätt balanserad att denna inte kan dragas till den fördärliga vänsterhandsvägen.^{4.11.1}

Först som sist är renheten en fråga om motivet. Om det är förstajagets begär, som består drivkraften till handling av något slag i människans tre världar, och om det är mentalmedvetenheten i sin praktiska tillämpning, som genomför den, så kännetecknas denna handling av orenhet. Om impulsen utgår från monaden centrad och självmedveten i kausalhöljet, så är den underordnad den kausalt medvetna monaden och kontrollerad av den till det önskade ändamålet. Då kännetecknas handlingen av renhet inom gruppens begränsningar, ty absolut renhet finns först när monaden nått fullständig frihet från kontroll. Den i kausalhöljet centrade och självmedvetna monaden är gruppmedveten och gruppkontrollerad, och förrän monaden övervunnit kausalhöljet och nått frihet från dess kontroll, alltså centrat sig i andratriadens mentalatom och inte längre i kausalhöljet, förstår den inte renhetens verkliga innebörd. Det finns ett nära samband mellan orenhet och begränsning av vad slag det vara må, fysisk, emotional och mental.

Först vid femte initiationen, vari monaden blir 45-jag, står renhetens innebörd fullt klar. För majoriteten är fysisk och emotional renhet målen och därför främst befrielse från emotional

kontroll och emotionalt begär. Begäret skall inte dödas utan omriktas.

Allt medan aspiranten går framåt på vägen, blir hans tankeprocesser mäktigare och de tankeformer, han i meditationsarbetet bildar för bestämda ändamål, allt effektivare i att åstadkomma resultat. Det är därför tydligt att det i magiskt arbete (vilket alltid måste utföras i fysiska världen) alltid finns en tendens till vänsterhandsvägen, tills kausalmedvetenheten är permanent upprättad och motivets renhet blivit en tankevana.

De som arbetar på den planetariska evolutionens område söker efter pålitliga redskap. Människor, som låter humöret och känslorna rusa iväg med dem eller som saknar fysisk kontroll, kan de som söker medhjälpare inte lita på i nödlägen. Människor, som är oklara i tanken eller har en inneboende oförmåga att koncentrera tanken på högre ting, är olämpliga som medarbetare. Denna anmärkning bör inte avhålla någon i dessa grupper från att fortsätta sträva framåt, ty insikt om ett eget fel är första steget till att övervinna det.

Allt sedan mitten av den atlantiska rotasperioden har människornas tankar stadigt dragits till den nedbrytande vägen eller vänsterhandsvägen, eftersom självskheten varit drivkraften och egennyttan den härskande faktorn. Planethierarkins arbete har delvis bestått i att motverka denna tendens genom att med föredöme och undervisning inskräpa offerviljan, osjälvskheten och motivets renhet. Därav viljan att tjäna, som är förhållandevis ny i mänskliga evolutionen.

Likväl är tendensen till egennyttan den starkaste faktorn i världen för närvarande, och därav det kritiska läge som består mellan planethierarkin och svarta logen.

Detta bör dock inte ge anledning till nedslagenhet, ty den kausal- (47:1-3) eller essentialidé (46:1-7), som ger upphov till magiskt arbete hos den som arbetar med rent motiv, är långt mäktigare än det arbete många, som följer förstajagets tendenser, tillsammans utför. Enligt Lagen arbetar De Stora genom sina lärjungar i alla länder, och aldrig förut har så många sökt att skola sig till att bli ”överförare av ändamålet” och aldrig förut har den inre sammanhållningen mellan arbetare på olika områden i alla delar av världen varit så stark. För första gången i historien finns en sammanhållen grupp, som planethierarkin kan använda. Tidigare fanns det enstaka individer, som arbetade ensamma eller små avskilda grupper, och detta hämmade arbetet väldeliga. Nu har detta förändrats.

Alla bör inse detta och arbeta för att stärka denna gruppsammanhållning och utveckla förmågan att känna igen sådana arbetare överallt, under vilket namn de än uppträder eller vilken organisation de än tillhör, och att samarbeta med dem, när de så känt igen dem. Detta är ingen lätt sak. Det förutsätter följande:

Inre mottaglighet för planen. 2) Förmåga att uppfatta principer som skall styra uppförande och skötsel. 3) Förmåga att bortse från det oväsentliga och att framhäva det väsentliga. 4) Förmåga att lägga personlig äregirighet och egenintresse åt sidan i främjandet av gruppens ideal. 5) Förmåga att stadigt behålla den inre kontakten genom meditation och genom att bortse från och icke framhäva förstajagets reaktioner.^{4.11.4-12}

Grupperna i nya tidsåldern och deras skolning

Alla aspiranter behöver förnya sin ansträngning att leva som om de vore andrajag, förverkliga innerligheten och rikta tanken på planen snarare än på allt vad de uppnått i det förflutna.

Om förverkligandet i gruppen blir framgångsrikt, minskas intresset för det egna särjaget. Om lagtilliten blir starkare, ökar förmågan att bortse från individuella problem och i stället rikta blicken på det helas väl. Bredd i synsättet och inklusivitet i förståelsen är första kraven på alla som skall arbeta under hierarkins ledning. Lärjungarna måste ha stadgat sig i enhetsmedvetandet och insett allt livs grundläggande enhet, innan de kan betros med kunskapen om hur man handhar krafter, som verkar manifestation av överfysisk verklighet i det fysiska.^{2.2.26,27}

Ett stort prov för den känslige lärjungen är rädslan för att misslyckas. Denna har sin grund i det förflutnas erfarenheter (ty alla har misslyckats), i insikten om det omedelbara behovet och

tillfället och en skarp uppfattning om egen begränsning och otillräcklighet. Den är ofta en reaktion, som kommit av det nutida släktets nedsatta kausala och fysiska vitalitet. Aldrig tidigare har fruktan för misslyckande varit mer utbredd i mänskligheten. För en lärjunge är det dock ett allvarligt slöseri med tid och kraft att grubbla över misslyckanden eller hänge sig åt rädsla för sådana. Det finns inga misslyckanden, det kan finnas bara tidsförlust. Denna är i sig en allvarlig sak i dessa dagar, då världens nöd är förskräcklig, men lärjungen måste ofrånkomligen en dag gottgöra och rätta till misstag han begått i det förflutna. Vi lär alla av våra misstag – en välkänd sanning för alla som söker leva i kausalmedvetenheten. Ej heller behöver lärjungen sörja över lärjungekamraternas skenbara eller verkliga misslyckanden. Tidsuppfattningen alstrar illusion och besvikelse, allt medan arbetet i själva verket går framåt. Om ett misslyckande blir en inhämtad lärdom, tjänar den som en försäkring för framtiden och medför sålunda snabbare utveckling.

När planethierarkins medlemmar studerar hur aspiranterna i världen arbetar i dag, ser de en nära nog ömklig nöd framkallad av individernas otillräcklighet, deras ihållande och ihärdiga ansträngning att ”göra sig till vad de borde vara” och likväl samtidigt en bedrövlig brist på sinne för proportioner och inget som helst sinne för humor. Aspiranterna uppmanas att odla båda dessa egenskaper, att inte taga sig själva på så stort allvar. Då skall de finna att de frigör sig till en mer självständig och starkare insats. De uppmanas att taga planen och maningen till tjänande på allvar men inte slösa tid på ständig självanalys.

Alla strävande lärjungars närmaste mål vid denna tid kan därför inses vara följande:

1. Att vinna tankeklarhet ifråga om sina personliga och mest brännande problem och först och främst problemet med målet för det egna tjänandet. Detta skall de göra genom meditation.

2. Att utveckla känslighet för de nya impulser som väller över världen vid denna tid. Detta åstadkommer de genom att älska alla människor mera och genom kärlek och förståelse lättare nå dem. Kärleken uppenbarar.

3. Att tjäna med fullständig opersonlighet. Detta utför man genom att utmönstra personlig äregirighet och maktsträvan.

4. Att vägra att fästa avseende vid allmänna opinionen eller misslyckanden. Detta gör man genom att strängt rikta uppmärksamheten på Augoeides’ inspiration och genom att sträva att alltid dväljas i kausalmedvetenheten och begynnande essentialmedvetenheten.^{11.5.8-14}

Det finns tre huvudsakliga faror i tjänandets liv. Här menas inte lärjungens individuella skolning utan hans tjänande liv och de verksamheter han upptas av som arbetare. Hans temperament, utrustning med egenskaper och förmågor (fysiska, emotionala och mentala) har en stark inverkan på hans omgivning och på de människor han söker hjälpa. Inverka gör också hans släktbakgrund, hans världsliga utbildning och hans tal.

Den första faran är hans fysiska tillstånd. Alla lärjungar uppmanas att handla förståndigt, att unna sig tillräcklig sömn, att nära sig på rätt föda (som måste vara individuellt anpassad) och att om möjligt välja den omgivning som bäst underlättar deras arbete. Påföljden för överträdelse av dessa anvisningar blir kraftlöshet i tjänandet och tilltagande slaveri under organismen. När organismen är i dåligt skick tillkommer sådana belastningar som uppstår när lärjungen tar emot kraft som han inte kan ge rätt utlopp.

Den andra faran ligger i den emotionala illusion som hela mänskligheten lever i och dess makt att förhäxa också erfarna arbetare. Endast med mental styrning och kausal insikt därtill kan lärjungen genomtränga denna osunda emotionala dimma, så att han får sig uppenbart att han är ett potentiellt andrajag i inkarnation och genom sitt intellekt (LA: åtminstone kausalmedvetenhet men också begynnande 46-medvetenhet avses, 47:2 och 46:7) står i förbindelse med kausala och essentiala kollektivmedvetenheten. Den lärjunge som framhärdar i att låta sig förhäxas av illusionen, får sin syn fördunklad, så att han förrirrar sig från målet.

Den tredje faran (som vid denna tid är mycket vanlig) är den som vållas av det mentala

högmodet och den därav följande oförmågan att arbeta i grupp. Detta straffar sig ofta med tillfällig framgång och ett påtvingat arbete med en grupp som saknar kraft därför att den saknar de bästa elementen och rymmer bara sådana människor som när gruppledarens personlighet. Eftersom vikten lagts vid hans egna uppfattningar och egna arbetsmetoder, finner lärjungen att hans grupp saknar de faktorer och de människor som kunde ha rundat av den, balanserat hans strävan och skänkt hans företag de egenskaper han själv saknar. Detta är i sig straff nog och får den ärlige lärjungen att snabbt taga sitt förnuft till fånga.

Ingen ärlig aspirant blir alldeles förbisedd. Hierarkin fäster dock intet avseende vid särskilda handlingar, uttalanden eller förhållanden, utan noterar blott om aspirantens vibration höjes. Ju förr aspiranterna fattar detta och slår ur hågen varje förväntan om att få kontakt med någon för dem uppfattbar individ som de kallar "mästare" och som har så mycken fritid, sådana förmågor utvecklade att han kan ägna sig åt deras trivialiteter, desto snabbare går de framåt.

Men där medvetandet stadigt växer, esoteriska principer tillämpas, så att avgjorda förändringar erhålls i de använda höljena, och det utstrålade ljuset ökar, vet och registrerar planethierarkin detta och belönas aspiranten med att få ökat tillfälle att tjäna sina medmänniskor. Hierarkins medlemmar belönar inte med beröm. De sysslar med att av vanliga människor göra sådana som vet och kan. Detta gör de genom:

1. Att lära dem att känna sig själva.
2. Att frigöra dem från auktoritetstro genom att väcka deras intresse och vetgirighet och sedan ange (inte mer än detta) den riktning vari svaret skall sökas.
3. Att försätta dem i sådana förhållanden som tvingar dem att stå på egna ben och lita till sitt eget begynnande andrajag och inte till någon människa, om han så vore en avhållen vän eller lärare.

Genom gruppen av världstjänare, som nu bildas, arbetar planethierarkin med att framträda i det yttre och att återupprätta mysterierna för mänskligheten, som de egentligen tillhör. Om detta försök skall lyckas, är det i själva verket nödvändigt att alla, som har uppfattat visionen eller sett någon del av den avsedda planen, samlar sina krafter, förnyar sitt löfte att tjäna mänskligheten, lägger sina egna uppfattningar och önskningar åt sidan för gruppens bästa, riktar blicken bort från det egna självet för att i stället fästa den på visionen, vaktar sin tunga för meningslöst prat och kritik, för skvaller och gliringar, och läser och studerar, så att arbetet kan förnuftigt gå framåt. Må alla aspiranter fatta beslutet att offra allt de har för att hjälpa mänskligheten. Det är nu behovet och efterfrågan finns. Handlingens stund är inne, och alla som tagit emot hierarkins hjälp uppmanas att nu själva hjälpa, att förena sig med de stora i deras ihärdiga bemödande. Framför allt: sluta inte att meditera, behåll den inre föreningen, tänk alltid sanning! Stort är behovet men också tillfället, och alla villiga hjälpare kallas till arbetet. Ni kan alla på något sätt användas, om ni inser vad offer verkligen betyder, om ni utvecklar skicklighet i handling och bemödar er om att arbeta utan identifiering.^{9.2.23, 11.5.16-25}

LA 2014-11-21.